



# Stanovisko

**Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR  
k návrhu nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě, o  
nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého pracovního prostředí a o výši  
příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí, ve znění pozdějších předpisů**

KZPS ČR pokládá za zcela nepřijatelné zabývat se v tomto krizovém období problematikou navyšování minimální mzdy a nejvyšší úrovně zaručené mzdy.

## Obecně:

V době, kdy řada podnikatelů bojuje o přežití a celá další řada z důvodů pandemie a s tím spojených ekonomických problémů zaniká (především pak malé a střední podniky), je zvyšování minimální mzdy a zaručené mzdy poslední ranou státu do jejich existence. Banky, velké podniky a nadnárodní korporáty s tím nebudou mít problém. Stát by tak jen napomáhal likvidaci malých a středních tuzemských firem. V době, kdy dochází a bude docházet k masivnímu propouštění zaměstnanců, to jen tento trend podpoří.

Pokud má být návrh z dílny MPSV o zvýšení minimální mzdy a zaručených mezd v letošním roce poslední ranou pro řadu malých a středních podnikatelů, je to správná cesta. Byť varianta I pracuje se zvýšením, které není na první pohled razantní, v této chvíli může být opravdu likvidační. Navrhujeme posečkat do poloviny příštího roku, jak se vyvine situace, a pokud bude příznivější, než jsou současné prognózy, můžeme diskutovat o úpravě sazeb minimálních mezd. Varianty II a III raději nebudeme komentovat, neboť nemohou být míněny vážně.

Podotýkáme, že by se takovým opatřením současně napomáhalo likvidovat pozitivní dopady pomoci státu podnikatelům v rámci opatření přijatých v souvislosti s dopadem pandemie. Je velmi smutné, že se těmito dopady na podnikatelské prostředí návrh vůbec nezabývá.

## Považujeme současný návrh za vrcholně nezdůvodnitelný z důvodu:

- **nevyjasněnosti termínu zrušení „superhrubé mzdy“ a souvisejících daňových úprav (15 %, 19 %, 21 %), které ve svém výsledku povedou k navýšení příjmů zaměstnanců**
- **neznámého dalšího průběhu pandemie a souvisejících ekonomických a daňových dopadů**
- **neschválení, resp. neprojednání státního rozpočtu na rok 2021**
- **dle vyjádření MF ČR nebude v současné době, vzhledem k nemožnosti předvídat dopady krize na podniky a také i ekonomiku ČR, zpracována predikce na rok 2021 – jak tedy může zodpovědná vláda stanovit na rok 2021 minimální mzdu a růst mzdových tarifů**

## Konkrétně:

Vláda v uvedeném návrhu představuje 4 (resp. 5) variant zvýšení minimální mzdy na rok 2021 včetně nulového zvýšení, tedy zachování současného stavu. Vhodnost variant navrhované

úpravy je vládou hodnocena v obráceném pořadí, tj. za nejvhodnější vláda pokládá variantu navýšení minimální mzdy na 16 400 Kč.

Ve **shrnutí závěrečné zprávy RIA** jsou uvedeny v bodě 3 Agregované dopady návrhu zákona. S některými body **nelze z ekonomického hlediska souhlasit**:

Bod 3.2: Dopady na mezinárodní konkurenceschopnost ČR – závěr „ne“:

- S tímto argumentem nemůžeme souhlasit, vzhledem k tomu, že **ze zkušenosti zaměstnavatelů vyplývá, že jakékoliv navýšení minimálních mezd a z něho vyplývajících požadavků navýšení cen u zahraničních odběratelů** např. v Rakousku, Německu či Itálii, **je velkým problémem**. Např. v roce 2020, kdy došlo k navýšení minimálních mezd o více než 9 %, tak byli zahraniční odběratelé ochotni navýšit ceny v průměru o 4 %. **Část odběratelů přesunula zakázky** buď do Polska, Maďarska nebo do Itálie.

Bod 3.5: Sociální dopady – závěr „ano“:

- S argumentem, že nárůst minimální mzdy přispěje k pokrytí vyššího podílu životních nákladů na zabezpečení životních potřeb a životní úrovně zaměstnanců **nelze souhlasit z důvodu, že se zvýšení minimální mzdy promítne do cen, např. potravin, hned několikrát – při výrobě, při dopravě, a nakonec i při prodeji**. Viděli jsme to i během letošního roku, kdy se ceny za potraviny zvýšily několikrát a zvyšují se i nadále.

Bod 3.6: Dopady na spotřebitele – závěr „ano“:

- S tímto argumentem **nelze souhlasit ze stejného důvodu jako u bodu 3.5**.

### Zaměstnávání OZP:

Výše uvedené připomínky se týkají všech zaměstnavatelů v ČR, avšak ještě výrazněji zaměstnavatelů, kteří zaměstnávají více než 50 % osob se zdravotním postižením (dále jen „ZZP“). **Co se týká zaměstnavatelů ZZP, tak u těch jsou následky navyšování minimálních mezd výrazně vyšší než pro běžné zaměstnavatele**. Zdravotně postižení zaměstnanci pobírají invalidní důchod z důvodu, že jejich výkonnost klesla minimálně o 35 %, u 3. stupně invalidity dokonce minimálně o 70 %. Produktivita těchto zaměstnanců je neměnná, neroste. **Pokud tedy došlo v roce 2020 k navýšení minimální mzdy o 1 250 Kč, došlo zároveň ke zvýšení nákladů zaměstnavatele o 1 672,50 Kč**. Od 3.čtvrtletí 2020 došlo sice ke zvýšení příspěvků na zaměstnávání osob se zdravotním postižením dle § 78a zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ale pouze ve výši 800 Kč, což nepokrývá ani 50 % výše zmíněného nárůstu nákladů.

Z výše uvedených důvodů lze předpokládat, že **pokud nedojde rovnou k likvidaci některých zaměstnavatelů, tak dojde alespoň k propouštění nejméně výkonných zaměstnanců**, a to nejen u ZZP, ale i na volném trhu práce. Tito nejméně výkonní zaměstnanci pracují právě za minimální mzdu a pokud budou propuštěni, tak **budou závislí na dávkách od státu, které jsou ale nižší než mzda, kterou nyní dostávají a ve výsledku jich spadne ještě více do chudoby**.

K „odvážnějšímu“ zvýšení je možno přistoupit (s ohledem na uváděné argumenty o srovnání s EU, potřebou růstu kupní síly a další) teprve za těchto podmínek:

- Bude existovat nástroj (viz novela ZP) umožňující z hlediska zaměstnavatelů dlouhodobě předvídat vývoj MM,
- Bude existovat systém podpory ZZP, který zajistí kompenzaci nároku na MM u skupin znevýhodněných zaměstnanců, jejichž aktuální pracovní potenciál a typ práce, kterou vykonávají objektivně nemůže zajistit ekonomickou udržitelnost jejich zaměstnání (viz naše opakovaně nevyslyšené návrhy při jednání s MPSV ČR v letech 2017-19).

A podle studie z dubna 2019 měl významnější nárůst minimální mzdy v uplynulých dvou letech pozitivní vliv na růst mezd. Minimální mzdu pobírá jen cca 149 000 zaměstnanců (4,2 %), její zvýšení má přispět ke zvýšení produktivity práce, legalizace výdělků "na černo" a zvýšit podíl minimální mzdy k průměrné, která se významným způsobem výrazně navyšuje.

### Dále:

Vláda tedy předpokládá, že zaměstnanci se budou v souvislosti s pandemií COVID-19 chovat obdobně jako v tučných letech před ní a náklady na zvýšení kupní síly chce přenést na zaměstnavatele.

Přitom většina obyvatelstva v nejistotě pandemického roku 2020 spoří nejvíce po roce 1993. Je to především nejistota v budoucnost tvořením rezervy na krizovou situaci, a ještě jenom u určité supiny obyvatel. V bezprecedentní krizi, v jaké se nyní nachází celý svět, se očekává krach celých sektorů ekonomiky a tím ohrožení stovek tisíc pracovních míst (a k tomu dalších stovek tisíc OSVČ, které přišly o obživu a po jarní vlně vyčerpaly rezervy – a **jsou mimo rozlišovací schopnost MPSV ČR**).

S minimální mzdou vzrostou i mzdy zaručené, zvýší se tím tedy náklady na všechny mzdy. Růst minimální mzdy (resp. s ním spojené mzdy průměrné) **také s odstupem znamená růst minimálního pojistného OSVČ.**

Z výše uvedeného lze s pravděpodobností hraničící s jistotou usoudit, že hlavním důvodem pro zvýšení minimální mzdy je vyšší výběr pojistného a daní ze mzdy jak u zaměstnanců, tak u OSVČ.

Přitom pokud chce vláda opravdu pomoci svým občanům, tak zvýší odčitatelnou částku daně ze mzdy (2.070, - Kč/měsíc), v gesci ministerstva financí. **Ukazuje se také, že mnohé problémy by ubyly zrušením navázaných mzdových tarifů. To však předpokládá širokou shodu, a tedy delší mezioborovou odbornou diskusi.**

### Závěr:

S návrhem, předloženým v době, kdy se zaměstnavatelé potýkají se zásadními, až existenčními problémy, řadou omezení a zvýšených výdajů, zásadně nesouhlasíme. Návrh naprosto ignoruje současnou ekonomickou (a nejen ekonomickou) realitu a nejistoty z ní plynoucí, ač si jich jeho předkladatel je jistě dobře vědom.

**Pro tuto chvíli – v očekávání dalších vln pandemie - navrhujeme variantu 0, tedy zachování stávajícího stavu!**

**Žádáme proto na následující období minimální mzdu a zaručenou mzdu nezvyšovat.  
Toto stanovisko je zásadní**

V Praze dne 9. listopadu 2020

**Jan Wiesner**  
prezident